

Запознаване с локацията и нашите партньори

Местоположение:

Музей на архитектурата и дизайна (MAO) в Любляна. MAO е динамична институция, която функционира като музей и творчески център за архитектура и дизайн. Той е един от най-старите музеи от този вид в Европа – основан през 1972. MAO организира изложби и съхранява колекции в областта на архитектурата, дизайна и фотографията от 20-ти и 21-ви век. Колекциите са съставени от предмети, проекти и документи, които са оформяли и продължават да оформят нашето ежедневие и са източник на вдъхновение, идеи, концепции и предизвикателства за много изследователи и ентусиасти. Колекциите са банка от идеи и осигуряват колективна памет за нашето близко минало.

Асоциирани партньори :

Музей на архитектурата и дизайна (MAO)

MUZEJ ZA ARHITEKTURO
IN OBLIKOVANJE
MUSEUM OF
ARCHITECTURE AND DESIGN

Дом за възрастни хора Фужина

DOM STAREJŠIH OBČANOV

Група 1 – Когато приказката оживее

Група 1:

- Участваха общо 10 участници от в която имаше 5 пациенти и 5 болногледачи. Работното пространство беше разположено в голяма стая в замъка Фужина, така че нямаше шум или други посетители, което позволи на мен и моя колега да работим с групата.

Въпроси за разчупване на леда:

- Твоето име
- Любима приказка или приказка от детството, която четеш на внуците си
- Коя приказка е показана на снимката по-долу?

Поуки:

- Имаха нужда от малко време, за да се отпуснат.
- Те се интересуваха от материала на масите.

Обратна връзка:

- Темата за приказките ми е интересна, защото много четях като дете.
- Спомних си приказките, които четях на внуците си.

Група 1 – Когато приказката оживее

Група 1:

- *Когато приказката оживее*, където използваме Power point презентация и разказ, за да върнем в паметта им една от най-често срещаните истории у нас. Историята, която използвахме, беше на „Червената шапчица“. След това ги насърчихме да споделят впечатленията си от историята и да говорят за други приказки от миналото си.

Последва занаятчийска дейност, свързана с приказката. Нарисуваха се вълка, Червената шапчица и баба.

Група 1 – Поуки:

- Като цяло обстановката беше добра и добре адаптирана за участниците. Недостатък бе недостатъчно доброто осветление, за да могат участниците да виждат по-добре, а масите, на които се работеше, бяха твърде големи за такъв вид работа.
- Някои пациенти много харесаха историята и реагираха с интерес.
- Поканихме участниците да нарисуват с цветни моливи впечатленията си от историята, което те намериха за приятно. На някои не им хареса много, но повечето се заеха с рисуването и междувременно си говореха за детството си.
- Една участничка не беше запозната с конкретната приказка, обсъждана по време на работилницата. Тя се възползва от възможността да създаде своя собствена приказка и ни разказа своята приказка.

Група 2 – Когато приказката оживее

Група 2:

- Участваха общо 10 участници, от които 5 пациенти и 5 болногледачи. Работното пространство беше разположено в голяма стая в замъка Фужина, така че нямаше шум или други посетители, което позволи на мен и моя колега да работим с групата.

Въпроси за разчупване на леда:

- Твоето име
- Любима приказка или приказка от детството, която четеш на внуците си
- Коя приказка е показана на снимката по-долу?

Група 2:

Повечето от участниците бяха активни в слушането на историята, но един от тях заспа. И един от тях не запомни историята, така че трябваше да я обясним по-подробно. Този участник всъщност не е роден и израснал в Словения и има различен културен произход. Въпреки това участникът беше нетърпелив да научава нови неща и беше активен.

Група 2 – Когато приказката оживее

Група 2:

- *Когато приказката оживее*, където използваме презентация и разказване чрез Power point, за да върнем в паметта им една от най-често срещаните истории у нас. Историята, която използвахме, беше „Червената шапчица“. След това ги насърчихме да споделят впечатленията си от историята и да говорят за други приказки от миналото си.

Последва занаятчийска дейност, свързана с приказката. Нарисуваха се вълка, Червената шапчица и баба.

Група 2 – Поуки:

- Някои участници бяха в лоша физическа форма и не можеха да следват дейността или да рисуват.
- Някои не искаха да участват в споделяне и говорене.
- Повечето от участниците се забавляваха и разказваха много за своя произход и миналия си живот, както и за настоящето си.

Предизвикателства

Решения

Намаляване на мотивацията

Опитвайки се да ги мотивирате с персонализирани въпроси.

Дайте им малко време и пространство.

Почивки.

Срамежливост

Не ги принуждавайте да участват, ако не искат.

Предоставете им пространство.

Някои от болногледачите изразиха мнение, че семинарите са били твърде дълги и с твърде много бумащина.

Опитахме се да адаптираме въпросниците, за да ги мотивираме по-добре. Въпреки това, някои участници не пожелаха да участват.

